

som de staae, og citeret dem. Jeg skal heller ikke omtale hans Ytringer med Hensyn til, at jeg var bleven nødt til at gjøre en Bemærkning om, at jeg var ligesaa berettiget som de Herrer paa den modsatte Side til at gjøre Fordring paa ogsaa at have en Mening om æsthetiske og kunstneriske Spørgsmaal. Man er simpelt hen nødt til fra vort Standpunkt at gjøre saadanne Bemærkninger, thi fra deres Side, som ved denne Leilighed ere vore Modstandere, blive vi altd fremstillede, som om vi talte Materialismens Sag, som om vi ikke havde Tanke for Kunst, og som om vi slet ikke havde videnskabelig Interesse, men vare ideeløse Mennesker. Er det da ikke et nødvendigt Selvforsvar, at vi overfor dem udtale, hvad jeg udtalte. Jeg kan lægge Beviser paa det ærede Medlems Pult, og han skal derefter ikke kunne negte, at jeg har syleset med den Slags Sager saagodt som enhver Anden i hans Kreds, men man ties tilbøde, naar man har den politiske Dverbeviisning som jeg har. (Vilde leer.) Ja, man ties tilbøde, det er en Kjendsgjerning, som gaaer gjennem de 20 Mars Forsatningslov, vi have havt, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilde), som nu afbryder mig ved sin Fatter, . . .

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det ikke er stemmende med Forretningsordenen at tilkjendgive Bisald eller Mishag. (Vilde: Man kan jo dog ikke lade være at lee, naar der fremkommer noget saa Fatterligt.)

Bable: Det ærede Medlem har som Redacteur i en Narrække givet sine Referenter Befaling til, at de, hvergang jeg og to andre Medlemmer talte, ikke skulde omtale vore Ord. . . .

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det ikke er rigtigt at henvise til et Medlems Virksomhed udenfor Salen.

Bable: Han har afbrudt mig i dette Dieblis; han har selv fremkaldt mine Bemærkninger; han er Præsæs for det Fatterchor, som møder os. . . .

Formanden: Det ærede Medlem giver Forhandlingerne en altfor personlig Charakter; det er ikke rigtigt at føre Forhandlingerne over paa et saa personligt Omraade.

Bable: Det er fuldkommen rigtigt. Jeg siger altsaa, at, naar man har den Dverbeviisning, jeg har, ties man tilbøde, og det var kun det, jeg vilde bevise. — Jeg kommer nu til, at det ærede Medlem, som vilde belære mig med Hensyn til national æsthetisk Sands (Hall), gjorde den Bemærkning, at, saasnart man spiller fransk Comedie paa Dansk, bliver det national dansk Comedie. Naar man taler om det Danske, forstaaer man ikke dette saa tydeligt, men lad os f. Ex. tænke os Hollænderne spille fransk Comedie, blev det da national hollandsk Comedie? Lad os tænke os Tydskerne spille let fransk Comedie, blev det da national tydsk Comedie? Lad os tænke os Nordmændene spille fransk Comedie, blev det da national norsk Comedie? Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) mindede mig om den Slags national-æsthetiske Kategorier, som man har i Reglespil, hvor man taler om norsk-arabisk Regnskaber; det er den Slags Nationalitet, vi faae at høre ved denne Leilighed. Det er ogsaa blevet fremsat her, hvor Talen er om det kongelige danske Theater, og om den danske nationale, æsthetiske Kunst. Net, Enhver, som har seet Molleres Stykker spillede paa Fransk og paa Dansk, vil sige, at han er en national fransk Fofatter, men at han ikke bliver en national dansk Fofatter. Den høitærede Minister sluttede sit Foredrag med at sige, at den nuværende Regjering paa ingen Maade kunde gaae ind paa Mindretallets Forslag, thi dette vilde være eensbetydende med det kongelige Theaters Nedlæggelse, men her maa jeg atter minde om det Skrift, jeg holder i min Haand. Hvad er bedst, enten at nedlægge det kongelige Theater eller dræbe det? Det er udtalt af en Mand, som har en Stilling ved det kongelige Theater, at, saafremt man vedtager det af Ministeren fremlagte Forslag, har man med det Samme dræbt det kongelige Theater. Jeg veed nu ikke, hvad der er bedst, enten at dræbe det eller at nedlægge det; men vi for